

Prologus in vitam beati Brunonis confessoris primi institutoris ordinis Cartusieni.

Non solum dominū in sanctis eius: sed etiam ipsos sanctos .in domino laudare iubemur: sicut scriptum est. Laudemus viros gloriosos .et parētes nostros: in generatione sua. Homines diuites in virtute: pulchritudinis studiū habentes: pacificantes in domibus suis. Quorū corpora in pace sepulta sunt: et laudem eorū nunciat ecclesia. Laudemus inquā. et verbo ac imitatione dignos laude monstremus: viros .sic a virtute dictos .non quidē viatores: cum veritas dicat. Reminē salutaueritis in via. Sed gloriosos: scilicet in gloria iam receptos: et de sua immortalitate securos. Et parentes nostros spirituales: quorū fidem et opera imitari debemus: et quorū doctrina et exemplis .deo geniti sumus: secūdū illud apostoli: Per euangelium ego vos genui. In generatiōe sua: id est .secūdum ea que fecerunt in vita sua. Homines diuites in virtute. Nam virtutes vere diuitie sunt: que violenter auferri nō possunt. Pulchritudinis studium habentes: per verā fidem .et debitam ordinationē cogitationū: affectionum .et operum. Pacificates: id est pacem habētes in domibus suis. Quorū corpora .in expectatiōe pacis perfecte .que dabitur in resurrectiōe: sepulta sunt. Et laudem eorū nunciat ecclesia. Forum videlicet exempla .et gloria facta narrando: ad dei honorem .et aliorū informationem. Hoc est enim illud iuge sacrificiū: quod in dei ecclesia .sine intermissione offeratur. Sacrificiū acceptabile: holocaustum pingue: non hircorum .aut vitulorū: sed laudis . Num scilicet laudatur deus in sanctis ei⁹. ab homine quē creauit: quē redemit: cui et regnū celeste promisit. Hoc est sacrificium deo gratum: credentibus vero utile et necessarium. Necessariū quidē: cum per prophetam dominus dicat. Immola deo sacrificiū laudis. Et vero gratum et acceptabile: quia sacrificiū laudis .inquit: honorificabit me. Nobis autē utile: quia illic ostendam illi salutare dei .christum scilicet .qui caput est omnium sanctorum: et merces eorū. Laudemus igitur dilectissimi fratres .dominū in sanctis eius: et precipue in hoc beatissimo patre nostro Brunone .cuius hodie festiuitas agitur: qui nos in christo genuit: qui vite viam nobis in heremo preparauit: et viuendi normā .suo exemplo monstrauit. Et quis eum ut dignum est .laudare non suffici-

Vita beati Brunonis

mus: ab eius tamen laude cessare non debemus. Exalteamus itaq; eum. et laudemus q̄tum possumus: quia maior est omni laude. Narremus mirabilia eius que fecit: annūciemus inter gentes opera eius: vt ex eis glorificetur deus: et vt nos eum quem patrem. habere meruimus in terris: sociū et cōfratrem. ei⁹ nos adiūcāb⁹ meritis et precib⁹. habere mereamur in celis.

Explicit Prologus

Incipit vita Beati Brunonis.

Temporibus Gregorij septimi. romani pontificis: et Henrici quarti imperatoris: circa annum salutis nostre. octogesimum secundū. supra millesimū: cum in parisiensi ciuitate. solenne floret studium: abundans tum multitudine scholariū. q̄ copiosa caterua doctorum solen nū: in omni doctrinaz genere: tale in ea cō tigit horrendū et memorandū spectaculū. Quidam enim sole nis doctor. inter ceteros doctores precipuus: scientia et moribus excellēter ornat⁹: ac pre ceteris honoratus: graui quadam infirmitate prenētus: lecto decubens. vite sue diē clausit extremū. Qui cum solennes de more pararetur exequie: ad eū honorādū cōuenit. magistrorū. studentiū. et aliorū ciuiū: mul titudo copiosa. Quibus comitātibus et funus psequētib⁹: defuncti corpus ad eccliam. i qua sepulture dandus erat: dela tū est. Cumq; ab inuitatis ecclesiasticis qui tunc aderāt. defunctorū solitum decātaretur officiū: cum vētum est ad eā lectio nē que incipit. Responde mihi: surrexit qui erat mortuus. Et eleuato paululū capite: resedit in feretro. Lunctisq; vidētib⁹ et audiētib⁹: ac pre nouitate rei stupētib⁹: alta licet horre da voce. clamare cepit. et ait. Justo dei iudicio accusatus sum. Quo dicto: iterum recubuit. H̄i vero qui hec audierāt et vide rant: non modicū. nec īmerito territi: decreuerūt. consulte qui dem et prouide. sepulturā eius in crastinū differēdam: rei exitū prestolātes. Hie itaq; sequēti. cū tantū spectaculū iam fuisset ī tanta ciuitate vulgatu: ad dictā eccliam cōuenit maxima et q̄si innumerabilis. vtriusq; sexus populi multitudo. Abi reinceptis et inde continuatis exequijs: dum ventū est ad eiusdē lecti onis initū: idem defunctus vt prius de loculo. in quo mortu us iacebat exiliens: dixit. Justo dei iudicio: iudicatus sum. Et his dictis: intra feretrum. itez se recepit. Unde creuit inter